

**Euroopan unionin
neuvosto**

**Bryssel, 3. toukokuuta 2019
(OR. en)**

9021/19

**ECOFIN 468
UEM 139
SOC 346
EMPL 260**

ILMOITUS

Lähetäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea (Coreper II) / Neuvosto
Asia:	Ehdotus Ecofin-neuvoston päätelmiksi perusteellisista tarkasteluista ja vuoden 2018 maakohtaisten suositusten täytäntöönpanosta

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa ehdotus neuvoston päätelmiksi perusteellisista tarkasteluista ja vuoden 2018 maakohtaisten suositusten täytäntöönpanosta; talous- ja rahoituskomitea hyväksyi ne 2. toukokuuta 2019.

Ehdotus Ecofin-neuvoston päätelmiksi perusteellisista tarkasteluista ja vuoden 2018 maakohtaisten suositusten täytäntöönpanosta

Neuvosto (Ecofin):

1. PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE komission julkaisemat maaraportit, mukaan lukien makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn yhteydessä tehdyt perusteelliset tarkastelut. Maaraporteissa analysoidaan kunkin jäsenvaltion talouspolitiikkaa ja seurataan vuoden 2018 maakohtaisten suositusten täytäntöönpanon edistymistä. PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE myös niihin liittyvän tiedonannon, joka sisältää komission päätelmät epätasapainojen tunnistamisesta ja vakavuudesta.
2. OTTAA HUOMIOON nämä osatekijät sekä vuotuisesta kasvuselvityksestä ja varoituskoneismia koskevasta kertomuksesta 22. tammikuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät, kansalliset uudistusohjelmat, vakaus- ja lähentymisohjelmat ja euroalueen talouspolitiikasta annetun neuvoston suosituksen hyväksyessään vuoden 2019 maakohtaiset suositukset.

I – PERUSTEELLISET TARKASTELUT

3. KATSOO, että perusteellisissa tarkastelussa esitetään korkealaatuinen ja kattava analyysi kunkin tarkasteltavan jäsenvaltion tilanteesta. TOTEAA, että asiaankuuluvia analyysivälineitä, joita on täydennetty merkittävällä laadullisella analyysillä, on käytetty ottaen huomioon kunkin talouden erityiset haasteet.
4. ON YHTÄ MIELTÄ SIITÄ, että kaikissa 13 jäsenvaltiossa, joita perusteellisissa tarkasteluissa analysoitiin (Alankomaat, Bulgaria, Espanja, Irlanti, Italia, Kreikka, Kroatia, Kypros, Ranska, Portugali, Romania, Ruotsi ja Saksa), on havaittavissa luonteeltaan ja vakavuudeltaan erilaisia makrotalouden epätasapainotiloja, joihin sovelletaan makrotalouden epätasapainoa koskevaa menettelyä,

5. YHTYY komission näkemykseen, jonka mukaan kolmessa jäsenvaltiossa (Italia, Kroatia ja Kypros) on liiallista epätasapainoa.
6. PANEE MERKILLE, että komissio on kohdistanut erityisseurantaa kaikkiin sellaisiin jäsenvaltioihin, joilla on havaittu epätasapainoja tai liiallisia epätasapainoja ja että se aikoo tarkastella vastakin kyseisten jäsenvaltioiden taloudellista kehitystä ja niiden toteuttamia politiikkatoimenpiteitä.
7. TOISTAA, että makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn tarjoamat mahdollisuudet olisi käytettävä täysimääräisesti ja avoimella ja johdonmukaisella tavalla varmistuen jäsenvaltioiden sitoutuminen menettelyyn ja että liiallista epätasapainoa koskeva menettely olisi käynnistettävä silloin, kun komissio ja neuvosto katsovat sen tarpeelliseksi. TOTEAA JÄLLEEN, että jos komissio katsoo, että jossain jäsenvaltiossa on liiallisia epätasapainoja, mutta ei ehdota neuvostolle liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn aloittamista, sen olisi selkeästi ja julkisesti selvitettävä perustelunsa.
8. PITÄÄ MYÖNTEISENÄ, että makrotalouden epätasapainon korjaaminen EU:ssa on edistynyt BKT:n kasvun ja jäsenvaltioiden politiikkatoimien ansiosta. PAINOTTAA, että tietyissä jäsenvaltioissa on edelleen haavoittuvuuksia, jotka liittyvät etenkin jatkuviin varantoepätasapainoihin, ja että erityisesti yksityisen ja julkisen velan epätasapainot ovat edelleen ennätyksellisen korkealla tasolla eikä niiden korjaaminen edisty riittävän nopeasti. KOROSTAA, että nämä korkeat velkatasot vähentävät mahdollisuuksia selviytyä talouden tulevista negatiivisista häiriöistä. TÄHDENTÄÄ, että on tarpeen seurata tilanteen kehittymistä, jos havaittavissa on merkkejä mahdollisista kestäättömistä suuntauksista, erityisesti jos ne liittyvät asuntojen hintojen nopeaan nousuun ja nopeasti kasvaviin työvoimakustannuksiin.

9. PANEE MERKILLE, että useimmissa nettovelallismaissa on edistytty huomattavasti vaihtotaseen alijäämän korjaamisessa, mutta suuri ulkomaanvelka on edelleen haavoittuvuustekijä useissa jäsenvaltioissa. PANEE samaan aikaan MERKILLE, että toisissa jäsenvaltioissa on sitä vastoin esiintynyt pitkään suuria vaihtotaseen ylijäämiä, joiden supistumisesta on vasta vähäisiä merkkejä. TOISTAA, että jäsenvaltioiden, joiden vaihtotase on alijäämäinen tai joilla on paljon ulkomaista velkaa, olisi lisäksi pyrittävä parantamaan kilpailukykyään ja estämään yksikkötyökustannusten liiallinen kasvu. Jäsenvaltioiden, joilla on suuri vaihtotaseen ylijäämä, olisi vahvistettava edelleen edellytyksiä palkkojen nousun tukemiselle mutta kunnioitettava samalla työmarkkinaosapuolten roolia ja jatkettava ensisijaisesti sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, joilla edistetään investointeja, tuetaan kotimaista kysyntää ja kasvupotentiaalia sekä edistetään talouden tasapainottamista.
10. KOROSTAA, että kaikkien jäsenvaltioiden on toteutettava politiikkatoimia ja sitouduttava voimakkaasti epätasapainoa vähentäviin rakenteellisiin uudistuksiin, myös silloin, kun niissä esiintyy sellaista makrotalouden epätasapainoa, joka vaikuttaa talous- ja rahaliiton (EMU) moitteettomaan toimintaan. Epätasapainoon olisi puututtava kestäväällä tavalla, joka parantaa sopeutumiskykyä ja vähentää riskejä, jossa painotetaan keskeisiä haasteita ja jossa luodaan edellytykset kestäväälle kasvulle ja työpaikkojen luomiselle.

II – MAAKOHTAISTEN SUOSITUSTEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

11. MUISTUTTAA, että komission monivuotisesta arvioinnista käy ilmi, että jotkin maakohtaisista suosituksista liittyvät pitkäaikaisiin rakenteellisiin ongelmiin, joihin puuttuminen vaatii aikaa ja joiden suhteen konkreettiset tulokset eivät näy heti. SUHTAUTUU MYÖNTEISESTI maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoa koskevaan komission monivuotiseen arviointiin, josta ilmenee, että yli kahdessa kolmasosassa suosituksista on edistytty ainakin jonkin verran eurooppalaisen ohjausjakson käynnistyttyä vuonna 2011. PANEE MERKILLE, että vuoden 2018 maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoa ei kokonaisuudessaan ole saatu vielä läheskään päätökseen ja että uudistusten toteuttamisessa on edelleen suuria eroja politiikan alojen ja maiden kesken. KOROSTAA, että uudistuksissa edistyminen edellyttää jatkuvaa seuranta ja vahvaa kansallista sitoutumista.

12. PAINOTTAA, että globaalien riskien kasvaessa ja kasvun hidastuessa on välttämätöntä vahvistaa uudistusten toteuttamista. Finanssipolitiikassa olisi noudatettava täysimääräisesti vakaus- ja kasvusopimusta siten, että julkisen talouden sopeutustoimet eriytetään asianmukaisesti jäsenvaltioissa ottaen tällä tavoin huomioon vakauttamistarpeet ja kestävyysnäkökohdat. KOROSTAA tässä yhteydessä, että on varmistettava, ettei tärkeistä rakenneuudistuksista peräännyttä. TOTEAA JÄLLEEN, että Euroopalla on edelleen tuottavuusongelma, koska tuottavuuden kasvu on heikkoa ja se on jäljessä muiden kehittyneiden talouksien kasvuvauhdista. TOTEAA tässä yhteydessä JÄLLEEN rakenneuudistusten sekä korkealaatuiseen koulutukseen investoimisen merkityksen, jotta voidaan edistää innovointia ja digitalisointia sekä helpottaa tuottavuutta ja työpaikkoja lisäävien uusien teknologioiden levittämistä.
13. PANEE MERKILLE, että vuoden 2019 maaraporteissa painopiste on entistä enemmän investointitarpeissa ja että komissio aikoo keskittyä vuoden 2019 maakohtaisissa suosituksissa vahvemmin investointitarpeisiin vastaamiseen. PITÄÄ MYÖNTEISENÄ, että jäsenvaltiot ovat edistyneet jonkin verran liiketoimintaympäristön kohentamisen, rahoituksen saatavuuden parantamisen – erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osalta –, hallinnollisten rasitteiden keventämisen sekä oikeudenmukaisten ja kasvua edistävien verotusjärjestelmien luomisen aloilla, mutta toteaa samalla, että investointien pullonkaulojen poistamisessa ja kasvupotentiaalin lisäämisessä ei ole edistytty riittävästi. TOISTAA, että uudet rakenneuudistukset olisi asetettava etusijalle, jotta voidaan poistaa investointien pullonkauloja, lisätä kasvupotentiaalia, kohentaa institutionaalista ja liiketoimintaympäristöä sekä parantaa hallinnon tehokkuutta ja sääntelyn laatua. TOTEAA, että on vahvistettava sisämarkkinoita ja siten edistettävä uusia rakenneuudistuksia tuote- ja palvelumarkkinoilla sekä uudistettava maksukyvyttömyysmenettelyjä nykyistä tehokkaammiksi. Tämä auttaisi myös parantamaan sopeutumiskykyä ja talouksien valmiuksia kestää häiriöitä.

14. ON TYYTYVÄINEN siihen, että pankkisektorin tilanne on edelleenkin parantunut ja että järjestämättömien lainojen osuus on vakiintunut tai kääntynyt laskuun lähes kaikissa niissä euroalueen jäsenvaltioissa, joissa on ollut suuria yksityissektorin velkaongelmia, mutta KOROSTAA, että edistyminen on ollut epätasaista eri jäsenvaltioissa ja pankeissa, mikä edellyttää eräissä tapauksissa lisätoimia neuvoston toimintasuunnitelman mukaisesti. KOROSTAA myös, että rahoitusvakauden turvaamista ja rahapolitiikan riippumattomuuden säilyttämistä on jatkettava.
15. ON TYYTYVÄINEN työmarkkinatilanteen jatkuvaan parantumiseen, mutta TOTEAA, että merkittäviä haasteita on yhä. Eräissä maissa työttömyys on edelleen korkealla tasolla ja epätasa-arvo on kriisiä edeltäneellä tasolla. Lisätoimia tarvitaan, jotta saadaan vähennettyä nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyttä ja lisättyä naisten osallistumista työmarkkinoille. Työmarkkinoiden sekä sosiaaliturva- ja koulutusjärjestelmien on myös sopeuduttava, jotta voidaan vastata globalisaation ja teknologisen kehityksen asettamiin haasteisiin ja selviytyä väestörakenteen muutoksesta. PAINOTTAA tässä yhteydessä, että tarvitaan paitsi palkkaneuvottelujen puitteita, jotka tukevat palkanmuodostusta paikallisten ja alakohtaisten tuottavuuden ja työttömyyden muutosten mukaisesti ja jotka kunnioittavat työmarkkinaosapuolten kansallista roolia, myös politiikkatoimia, joilla varmistetaan, että työmarkkinoiden instituutiot mahdollistavat tarvittavan mukautuksen, tuetaan lisä- tai uudelleen kouluttamista ja varmistetaan, että aktiivinen työmarkkinapolitiikka on tehokasta.
16. ON TYYTYVÄINEN siihen, miten komissio on huomionnut Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin maaraporteissaan ja seurannut näin työllisyyttä ja sosiaalipolitiikkaa koskevia tuloksia, minkä ansiosta huomio voitiin säilyttää makrotalouden epätasapainossa ja keskeisissä talousuudistusprioriteeteissa.
-